

ואם תאמר, אם כן, הנה' האחרונה הזו שאמרנו היא קלפה אחרונה לאלו? - לא כן, היא קלפה לעליונים הלו, אבל לאותם הכניםים לא, שהרי לא משפטשים בה, אלא אוטם השמות העליונים, ולא אוטם הכניםים.

אלא כשהיא עולה להטעטר למעלה ולהאחו בסוד הימין והשמאל, כל המרכיבות הללו שהן כינויים, כלם מקרים אוטם ומקרים עלייה סיבוכיתם כמו בעל לאשה, שפירוש בנטפו עלייה, בן הם פורשים את הכניםים של בעלה עלייה ומקרים אוטה בכל צד, והיא ממש עתם בעלה, וסימן זה (זוקאל טוח) ואפרשות נטפי עליך, (רות ג ט) ופרשנות נטף על אמרתך.

ומשם כה הם בפנים וهم לבחוץ, והיא בפנים והיא בחוץ, וכך הפנים הם בפנים וهم בחוץ. מה שהוא בפנים עומד בחוץ, מה שהוא בחוץ עומד בפנים, והכל הוא יפה. אשרי חלוקם של אותם שיזעדים לכתה בדרך ישרה, שלא יטעו למן ושםאל, כמו שבארכו (הושעדי) כי ישרים דרכי ה'.

המעון של הבאר שלא פוסק לעולמים, זה עומד בקיים לקים הפל, כל העליונים וכל התחתונים עומדים בזיה, לא בהבה של תשובה, משום שזו תשואה למקרה ולמקרה, להאר הפנים ולהשkont את הגן.

בזה אין המרכיבה עומדת בו כללוי, אלא הפל נסתור בסתור ולא עומדת בהתגלות, אלא כל השמות העליונים וכל המרכיבות, בלם באים אליו בלחש.

בשארם השמות באים אליו, והוא ולדרכה שלמטה, ואלו נקרים

יאי תימא, اي וכי, האי ה' בתרא דקאמין, איהי קליפה (דף ע"א) בתרא לגבי אלין. לאו וכי, קליפה איהי לגבי אלין עילאיין, אבל לגבי אינון כינויין לאו. דהא לא משפטמישי בה, אלא אינון שמהן עילאיין, ולא אינון כינויין.

אלא כド איהי סלקא לאעתדר ליעילא, ולאתה חדא ברזא דימינה ושמאלא, כל הני רתיכין דאיינון כינויין, כלחו סחרין לה, וחפיין עליה סחרנהא, כבעלה לאתה, דפריש גרדפין גרדפין דבעלה עליה, וחפיין לה בכל סטרא, ואיהי ממש שא בבעלה, וסימנא דא (חזקאל טח) ואפרשות נטפי עליך, (רות ג ט) ופרשנות נטף על אמרתך.

ובגין כה אינון לגוי ואינון לביר, ואיהי לגוי, ואיהי לביר, והני כינויין אינון לגוי, ואינון לביר. מה דאייהו לגוי קיימת לביר, מה דאייהו לביר קיימת לגוי, וככלא שפיר איה. זכהה חולקיהון דאיינון דידעין למיצל באורה מישר, דלא יטוען לימינה ושמאלא, כמה דאוקימנא, (חשעדי) כי ישרים דרכי ה'.

מבועא דבירא דלא פסיק לעלמיין, האי קיימת קיומה, לך קיימת כלא, כלחו עילאיין וכלהו תפאין, קיימים בהאי לרHEMA דתיאובטא, בגין דאייהו תיאובטא לעילא ותפא, לאנחרא אנפה, ולאשכח גנפה.

בהאי לאו רתיכא קיימת ביה לאתגליא, אלא כלא איהו סתים בסתימו, ולא קיימת באתגליא, אלא כלחו שמהן עילאיין, וכלחו רתיכין, כלחו אתאן לגביה בלחיש.

בד אינון שמהן אתיין לגביה, אלין רתיכין פרישאן וחפיין לכל סטרין, לדרא דא המרכיבות הללו פרישות ומפותת את כל הזרים לדרכה הוא ולדרכה שלמטה, ואלו נקרים